

gjøre igjennem et Regnskab, der omfatter den Tid, for hvilken de gjøre Kravet gjældende. Dette er en Sag, hvori vi i det Hele taget staae meget tilbage; vi have en Bane til at betale Penge ud i Afregning og først seent efter faae Retsfærdiggjørelsen igjennem Regnskabets. Dette er fra Finantsbestyrelsens Side en Feil, og det vilde være en Feil, om man her gif ind paa saaledes forskudsvis at udbetale paa den Maade, som det ærede Medlem foreslaaer; men det vilde efter min Overhynning være et meget stort Fremskridt, om Kjøbstæderne maanedsviis imod Regninger eller et virkeligt fremlagt Regnskab, der havde Stikkelsen af at være et reelt, virkeligt Krav, fik Udgifterne betalt. Det er den naturlige Maade at gaae frem paa; det er den Maade, hvorpaa Finantsbestyrelsen lettes, og det er den Maade, hvorpaa Kjøbstæderne komme ud over deres Banskæligheder. Dette udelukker hverken Kvartalsregnskaber som Opplutning af 3 Maaneder, eller Aarsregnskaber som Opplutning af 4 Kvartaler, men i saa Fald træde disse Regnskabsopplutninger kun frem som en endelig Gjældsindløsning af de forudgaaende maanedlige Regnskaber og maanedlige Krav. Saaledes er Sagen i sig selv simpel, men det er Noget, der ligger aldeles udenfor Bevillingsmyndighedens Virksomhed. Det vilde være urigtigt fra Bevillingsmyndighedens Side at tilføje en saadan Sætning, hvad enten den skulde gaae ud paa at udbetale kvartalsvis eller maanedsviis; men det ligger hos Bestyrelsen at kunne gjøre det, og den vil naturligvis gjøre det, naar Kravet er retsfærdiggjort ved de behørigte Beviisstykker.

Jeessen: Jeg troer ikke, at det her er Stedet under denne Discussion at komme ind

paa Forholdet af Besætningen for Landet og Kjøbstæderne, og jeg er heller ikke i dette Dilemma beredt paa at gaae ind paa en dybere Undersøgelse af, i hvilket Forhold Landets Besætning staaer til Kjøbstædernes; jeg reiser mig blot for foreløbig at gjøre Indsigelse imod, hvad der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl). Jeg troer, at hans Betragtninger baade over Bygningsafgiften og over de Bidrag, der gives af Kjøbstæderne til Veivæsenet, ikke ere aldeles rigtige; Bygningsafgiften er lignet paa Kjøbstæderne efter en ganske anden Norm end Bygningsafgiften paa Landet, og Kjøbstæderne bidrage til Veienes Vedligeholdelse efter deres Hartkorn, ligesom der bidrages af Landet dertil efter dets Hartkorn; men jeg skal som sagt ikke i dette Dilemma gaae nærmere ind paa disse Spørgsmaal, fordi jeg ikke trøer, de ere her henhørende, men jeg vilde dog ikke undlade foreløbigt at modsigte de fremsatte Uttringer.

R e t t e l s e r .

- Nr. 131, Sp. 2056, 16de Linie f. n. staaer: „og saa her har“ læs: „og saa har“
 samme Sp., 13de Linie f. n. staaer: „kunde komme ind paa at forlade“ læs: „kunde forlade“
 samme Sp., 5te Linie f. n. staaer: „Næringsportionerne“ læs: „Skatteportionerne“